

נה:

עין משפט
נר מצוה

[illegible]

שיטה מקובצת

(ח) למקום תרין מאי
 יהו חיוורא דתותי מתני:
 (ט) כעובי דינר והב ג"ב עי'
 הוסי' בכורות נ"א: (י) אף
 בידו קול הבריות: (יא) בעי
 י' ינא ביד ישמעאל ניטל
 יל פני כל השדרה וכולו
 ייים ניטל מקום טבור
 ובר: (יג) דקיים צימחי
 ימחי טברי טעני: (יד) אף
 בידו קול הבריות:

רבינו גרשום

אלא קולושיה כלומר
בנקישה דחטול אבל
ניקשה בעיניו שכל
דמיא ונפסא ונחמי
נעובי דיעי וזכרי
כלומר לא ניקש לחנוך;
אזר מונגא דמסר אביר
פסול כבולא דאמרינן
(יפרסע) ונליק (דן מח).
דאמר רב מנחם מילא
בגולא טרופא מים וכן
דמסר אביר לי שמאל
אזר איתמר בהדיא כבולא
איתמר: והרי מים כלכן
דמסר ונא הוה
אמר לן הפסול כבולא
כבול כבולא וזרי מים
אזר דקשיין ונא הוה:
דקשיין בריקא עד פסול
כבולא עד עובדיה
פשיטא כשרה:
בנזחא ברי פסול מים
אזר אבירקא או מרסיפס
בידי אור טרופא כלומר
שבעתה ארס (מחריב)
אזר פסולא
אף בידי לן הבירא שאב
אזר אביר
אזר אביר
לזר ר' שעון לן כלומר
אריאק אביר לוקרלא בידי
שבעת ח' אביר אביר שמיס
כשרה ועליה אביר ר' שמיס
שעון לן אביר אף
בידי לן הבירא כשרה או
דילמא אסיפא וליחורא
דילמא סיפא בידי אביר
שעון ועליה אביר ר' שמיס
שעון לן אביר אף בידי
לן הבירא (טרופא) (כשרה)
אזר אסיפא וליחורא
אזר סיפא בידי ארס טרופא

[illegible]

אלו מרפות פרק שלישי חולין

למקום חרץ. שהגידן מעורר שם והוא חמנית הכולא: **טרופאי.** מורי הוראות על הפרט
 לית הלכח כוונתו אלל דלענק בקולשה: **בסומביה.** בעוביו למעלה: **ואי אשפיר.**
 הגנה כעדי בעובי דיער כשר: **וכ"כ.** דוקא הוא דדיקא ממליחיהו: **מוגלא כשרה בריאה.** כד
ועסול כבולא. כדאמרן בריש פירקין (דף מח.) מליא מוגלא טרפה מים זכין כשרה ואוקומנא כבול

(6) למקום חרץ¹⁶ והיבא מקום חרץ לחיורא
 בתותי מתני א"ר נחוניא שאילתינהו לכולהו
 טרופאי דמערבא ואמרו לי הלכתא כריש
 בו פפא ולית הלכתא כרב עזרא¹⁷ (דכל
 עזריא נמי) אלא אמרן כל בבלשיה ארבע
 סומכיה טרפה יצוי אישתירי ביה י¹⁸ כעובי
 דינר זהב כשרה אמרי במערבא כל הפוסל
 בריאה כשר בכוליא שהרי נקב פסול בריאה
 וכשר בכוליא וכל שכן היבא דכשר בריאה
 כשר בכוליא מתקף לה ר' תנחומא וכללא
 הוא והרי מוגלא דכשר בריאה יתפסול בכוליא
 והרי מים זבין דכשרים תבא והפסול אמי

ידי אין אומרים במטרות זו דומה לזו שהרי
אין וחייתה ימים וכן כשרים לא אמרן אלא
י נמי לא אמרן אלא דלא סריח אבל סריח
עד כפול בגסה עד כענבה כענונית: (י) (ניטל)
אלא שיכולה לחיות על ידי לעיטה והמראה
לעיטה והמראה מרפה): ניטלה האם שלה:
יבא שלפוחית: וחרותה בידי שמים כשרה:
צמקרה ריאה שלה יבדי שמים כשרה בידי
אמר אף בידי כ כל הבריות איבעיא להו
וי ולקולא או אסיפא קאי ולתמרה לא שמע
ה רבי שמעון בן אלעזר אומר אף בידי כל
קאזיל במדברא אשכח הנהו דיכרי דצמק
ישא אמרו ליה בקייטא אייתי משיכלי חיורי
מעת לעת אי הדרן בריין בידי שמים היא
אייתי משיכלי שיתומי ומליניה מיא פשורי
בריא כשרה ואי לא מרפה: הגלודה: תנו
וחכמים פוסלים וכבר העיד אלעזר ספרא
שפסולה אמר רבי שמעון בן אלעזר חור בו
בן אלעזר פליג רבי מאיר בגלודה והתניא
א נתלקו ר"מ וחכמים על הגלודה שפסולה
של רבי יהודה הבשם לפני רבי עקיבא
ששפסולה ואם נשתיר בו כסלע כשרה אמר
חלקו לא עמד רבי מאיר במחלוקתו: אמר
היכא אמר רב יהודה אמר שמואל על פני
דן וקמין דבי מצרף לה הוי כסלע או דלמא
תא שמע דפריש רבי נהוראי משמיה דשמואל
כלה רבה בר בר חנה אמר פראשי פרקים
בי אלעזר דרבי ינאי אמר במקום מיבוכו בעי
השדרת ככולו קיי ניטל מקום מיבוכו וכולו
יים מאי יתקין אמר רב כל העור כולו מציל
ורבי יוחנן אמר אפילו עור בית הפרסות נמי
יוחנן עור בית הפרסות מהו ישיציל בגלודה
תנו רבינו אלו שעורותיהן כבשרן עור בית
שכלשון יחיד אני שונה אותה דתנאי: השוחט
של תחת האליה חוץ למקומו פסול ואין בו
יו כרת אלעזר בן יהודה איש איבלים אמר
עון בן יהודה (איש) עיכוס אומר משום רבי
ואחד עור הראש של עגל הרך ואחד עור
תככים גבי טומאה אלו שעורותיהן כבשרן
להביא

וְטוֹב (וְלִקְמֵן קֶבֶד). כֹּל זֶמֶן שִׁיּוּק: וְכָל שְׁמֵנו חֲכָמִים. כֹּה

אל רב עזריאל. בנדיק העמוד: ואל
 כי דופט ואל יאל המטט לחור ויש
 רן (עלי מה) דקימן זמחיס טיגרי:
 וברי זמחיס זמן דכשרין סכל וסכל.
 לאל זיעה חור קורא: סכל. לאל
 זימחל כל שן דלע"ג דנקב פסול
 זימחל וכשר ככולא איכא מידי דכשר
 זימחל פסול ככולא זלזן אומרים
 זטרפות פו דש אבר שחול יא קסא
 זל חור חור יא קסא לו שטרי חוסב
 זמכל ופסא בר. חור סימנין אז וי
 גיד זארה ומחא חמור כל חפיה
 זוחי: קטעי. סטולא הקטינה
 זמליה מחמת חולי: יוא האס.
 זדמחיל: יוא טרפס. לרקמן דקס
 זי: הורו זטרפסח כרבי בוסק: יוא
 זשטופוס. דלמר לעיל זפירקין ודק
 זמקס. זכסא. וישע זומקס
 זמרגמנין דדין יכשן (השע ט): זידי
 זשמי. מקור ברין ורעס: זידי דס.
 זשבעיה דס לל הדרא זכרא:
 זכלל זכריות. שאגת אריה וקול שכל:
 זיזא שמי. אף זידי וכלל זכריות
 זכדי שמי: ט"ז. דלספס קאי:
 זשילי חורי. של כל המס כן: שמי.
 זשורות ואיני זמנוות כל כן זלבנות.
 זבלשון מורי שמי של נחשת חורי
 זזר: מדקאמר חור זו מכלל
 זמעיקרא הור פגיש: הכסס. מוכר
 זשמי: ואס ששיר חור כסל.
 זל ידי אוחו מעלל ארוכה:
 זדאריך. על פני כל אורך השדרה
 זוקר כחוט ומאי כסלע דקאמר דחור
 זמטרפת לאורכו ומשיני יא עגול
 זחור סכל: זכוסם סיבור. זשינו

כסלע: **ראשי פרקים.** בכל פרקי חוליותיה ועצמות השוק והידך בעינן שיור כסלע: כל העור כולו. כל איבר דמשחיר הוא כסלע מעלה הארובה וחוזר כל עורה לתקומתו: **חוק מעור בים הערסות.** מן הארסובה ולמטה דלא הו עור מפני שהוא קר: ואלו **שעוריותין כבשרן.** לענין דמטמאין עורן כבשרן אלתא לאו עור הוא וקאשיין כבשרן כדבידו כהעור והרובט (לחמן דף קנב): **אל סקטיני.** מאותה משנה: **שכלשון יידי איז שונה אוסר.** גלומר יידיאה איז ולא קאמינן עושה דר' שםאן הקהל הו ופליגי עליו דת"ק לא מעתא אלא עור שחתה האילה לחדיה קרבן שנשחט על מנת לאכול הימנו או להקטיר הימנו חוק למקס ארילמו: **פסול ואין בו כרת.** לאכול הימנו כהלכתו. ואם שטפו על מנת לאכול או להקטיר הימנו: **חוק לומנו פנינו וחייבין עליו כרת.** האוכל ממנו אפילו כהלכתו ומקרא פסלן נא דפרק שי דזוחים (דף כח.). ועור שחתה הנזק קר הוא ופסלן קרבן שחתה ארילמו: **כבשר ובעולה שווה כליל לא פסלה מחשבת ארילה אלא מחשבת הקטירה:** **איבליס.** כפר: **שיכוס.** ר' הירשבוט (שם) לגבי עורות כבשר להביא

שֶׁאֵין כֹּה־מִשְׁנֵה שְׂאֵי אִימֵר אֶלְעֹד בֶּן יִהוּדָה אֲמַרָה
נָעַן לִשְׁכּוֹל לִתְחַד דְּבַר שְׂאֵין דְּרַבִּי לֵבָר, כִּנּוּן חֶלֶב, אִלּוּ אִם
רַי מִנְחָה אִם עֹד הַשְׁלִיחַ, אִינֵה מִתְחַשְׁבֵּה לֹא לִפְסוֹל וְכֹא
שְׂדֵרֵי לִקְטִירָה, עֹד שִׁתָּחַת הַאֱלֹהִים הָרַי הִוא אֶלֶף
מִתְחַשְׁבֵּה חֵן לִמְנוּחָה, אִלּוּ לִפְסוֹל מִתְחַשְׁבֵּה חֵן לִמְקוֹמָה
חֲבִיבִים גְּבִר שׁוּמְאָה, אִסּוּל כִּנְשָׁה שֶׁלֹא מִזֵּינִי כֹא

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

(א) גמ' במקום חריץ
ומקום חריץ היכא
חירא דקומי מתני:
(ב) דה"ל דה"ל שברי וכו'
חתך סימנים או צומת
הגידין ומתה:

מוסף דש"י

[illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones